

Židům

1. kapitola

Římanům 10:17

¹ A chtěl bych přijmout něco... Myslím si, že pro mě neexistuje nic lepšího než Slovo. Víra je tedy ze slyšení a slyšení skrze Slovo Boží.

² Snad někdy ve středu nebo v neděli (během některého nedělního shromáždění), bych chtěl našemu pastorovi dopřát krátký odpočinek, což si velice zaslouží, a tak jsem uvažoval, že bych vzal nějakou knihu z Bible. Měli jsme to ve zvyku dělat již v minulosti a někdy jsme u toho zůstali po celý rok.

³ Vzpomínám si, jak jsme jednou setrvali celý dlouhý rok v knize Zjevení. Ale, ó, aj, a co jsme se kdy naučili a jak to bylo nádherné. A pak jsme se vrátili zpět dozadu a vzali jsme knihu Daniele nebo knihu 1. Mojžíšova nebo 2. Mojžíšova a prostě kapitolu za kapitolou a vzájemně jsme provázali celou Bibli. Ó, jak to mám rád.

⁴ A trochu později bychom se rádi dostali... Jestliže nám Pán požehná i nadále a dostaneme se dál, narazíme na některé opravdu hluboké věci, které se zde nacházejí, opravdu hluboké. A budeme procházet z jednoho místa na druhé, napříč Písmem.

⁵ A já rád srovnávám jedno místo písmá s druhým. Tak se to skutečně musí dělat. Ono vytváří jeden celistvý nádherný obraz. A v této Knize, kterou se chystáme studovat, se dostaneme k otázce spasení, Božského uzdravení a zázraků, a milosti, a... ó, to všechno se zde shromažďuje.

⁶ A snad když se ocitnu v takové situaci, že budu muset odejít na nějaká shromáždění... nikdy nevím, kdy se bude někde konat nějaké shromáždění, kdy budu odvolán, protože já nemám žádné plány, dokud nepocítím, abych vykonal nějakou věc. Může se stát, že ještě ráno mohu odletět do Kalifornie nebo do Maine nebo na nějaké jiné místo, tam, kam On mě povolá. A proto nedělám nějaké veliké plány a cestovní trasy, protože to prostě nemohu dělat. Moje služba prostě není tohoto rázu, ona je zcela jiného rázu.

⁷ Vrátil jsem se tedy domů, abych si krátce odpočinul. Během posledních bohoslužeb jsem ztratil asi deset kilo. A bratr Mercier s bratrem Goadem, kteří tu před chvílí byli, řekli: „Bratře Branhame,

pozorujeme, že to, co děláš — ty jsi prostě do toho vložil celé své srdce.“

8 Řekl jsem: „Není jiný způsob jak něco vykonat pro Pána, vy prostě musíte vložit všechno to co je ve vás, a postavit se do první frontové linie pro Krista — celou vaši sílu, celou vaši duši, celé vaše srdce, celou vaši mysl, zkrátka všechno, co máte. A jestliže něco děláte, dělejte to pečlivě nebo raději nedělejte vůbec nic.“ Rozumíte? Nechte to prostě tak. Ale jestliže chcete být křesťany, vydejte Kristu všechno, co je ve vás. Váš čas, váš talent a všechno ostatní.

9 Zrovna jsem pozoroval toho mladého člověka. To je tvoje manželka, bratře Burnsi, že ano? Oni tu hráli a zpívali, tento mladý pár a — a to není piano; a stejně tak to nejsou varhany, to je nějaký jiný nástroj, oni ho naladí — a pak ho vezmou do ruky a dělají něco pro Pána. Kdybyste to mohli dělat a zpívat, to znamená... získávat duše. Třeba budete jenom pískat. Nu co, prostě pískejte, jen něco dělejte, vydávejte svědectví a dělejte něco pro království Boží. Cokoliv máte, dejte to k užítku k Boží službě.

10 Inu, budeme se snažit, abychom to neprotahovali, protože jsem si vědom toho, že musíte pracovat a vstávat brzy ráno a já... já chodím každé ráno lovit veverka. Řeknu vám na rovinu; to je to, co já dělám. Kvůli tomu jsem se vrátil domů, abych si dopřál trochu odpočinku. A tak vstávám asi ve čtyři hodiny ráno a odcházím do lesů, no a co, trochu lovím a pak si trochu zdřímnu. A tím přiberu zpět něco na váze a dopřeji si po nějakou dobu odpočinek, bude-li vůle Páně. A všechno je v pořádku.

11 Tak si tedy teď otevřeme naše Bible... Přál bych si, abyste si nosili každý večer Bible — pokud je to jen možné. Jestliže někdo nemá Bibli a chtěl by s námi číst, my tu několik kusů máme a uvaděči vám je mohou podat. Chce někdo Bibli? Jen klidně pozvedněte vaše ruce.

12 Jsem zvědav, zda bratr... Doci, pojd' sem a vezmi ty Bible. Ty jsi tam blízko i bratr Burns. Říkám to správně — Burns? Slyšel jsem, jak říkal... co? Konrád. Já jsem ho nazval... moc dobře neslyším, bratře Neville. Jak jsem vlastně na to jméno Burns přišel? Znímá toho muže podle tváře, ale nemůžu ho prostě pojmenovat správným jménem.

13 A víte, když člověk trochu zestárne, pak zjišťuje jednu věc, že se mi obtížněji čte Bible. A protiví se mi už samotná myšlenka, že bych měl nosit ke čtení Bible brýle.

14 Ale nedávno jsem si myslel, že už asi oslepnu. Musel jsem jít za

Samem, aby mě vyšetřil. A Sam řekl: „Bille, já nevím.“ Řekl: „Dám ti doporučení k nějakému odborníkovi.“

15 A tak jsem jel do Louisville. A musela to být vůle Páně; tam je nějaký známý specialista, zapomněl jsem, jak se jmenuje. Ale on četl moji knihu a řekl: „Jestli ještě někdy pojedíš do Afriky, rád bych jel s tebou.“ A řekl: „Kdybys náhodou... ti Afričané tě určitě milují.“ A řekl: „Jsou velice pověřiví, obzvlášť jedná-li se o skalpel nebo o operace.“ A řekl: „Rád bych věnoval šest měsíců svého života, abych mohl provádět operace šedého zákalu a jiných věcí, tam — na misijním poli.“ A řekl: „Kdybychom mohli jet spolu a takhle bych mohl nalézt jejich přízeň...“ On řekl: „Pokud by měli šedý zákal nebo nějaké jiné oční potíže,“ pokračoval, „rád bych to prováděl bezplatně, po dobu šesti měsíců.“ (A úplně jsem zapomněl, jak dlouho se musí čekat v pořadí, aby se vůbec k němu člověk dostal).

16 A tak jsme seděli v malé ordinaci, ve které se slabě rozsvítilo červené světlo, svítilo vzadu v tom temném pokoji. Nu co, mohl jsem přečíst písmena velikosti dvacet na dvacet. Mohl jsem je přečíst tam i zpět. A on to pak přepnul na velikost patnáct na patnáct, a mohl jsem číst i to. A pak tam dal deset na deset, také jsem to mohl přečíst. Pak on řekl: „Inu, tvé oči jsou v podstatě v pořádku.“

17 Vzal něco jako malou lupu. Pak položil takový malý přístroj, takhle, takovou malou věčičku... Víte, jak vypadaly ty staromódní lupy? Kolik z vás si to pamatuje? Měli jsme ve zvyku skrze ně prohlížet fotografie. Vypadá to asi takto. A on se mě zeptal: „Můžeš to přečíst?“ Řekl jsem: „Ano pane.“ On řekl, „Přečti to, prosím.“

18 A ten text byl dlouhý, asi jako jeden odstavec, asi takhle; a začal jsem to číst a on to začal přesouvat. A tak jsem musel zpomalit; a když to přesouval asi tak rychle, já jsem se zastavil. On řekl: „Můžu ti říct pouze jednu věc, už máš po čtyřicítce.“ Řekl jsem: „Ano, to je pravda, a již dost dlouhý kus cesty po čtyřicítce.“

19 On řekl: „Jak se ti to stalo?“ Řekl, „Když dovršíš čtyřicítku, lidské oko se přirozeným způsobem, stejně tak jako tvoje vlasy šediví, a tak dále, tvoje oční bulva se zplošťuje.“ A řekl: „Nuže, kdybys žil dost dlouho, pak se to vrátí do původního stavu.“ Řekl, „To je takzvaný druhý zrak.“ Ale řekl: „Lidská bytost přibližně ve čtyřicítce se v podstatě...“ Řekl: „Tvé oči jsou v podstatě v pořádku.“

20 Já můžu vidět vlas, který spadne na podlahu nebo můžu ze sebe odstranit... ale jestli to je blízko mě... On řekl: „Teď čti ve své Bibli,“

řekl: „odsuň ji dál od sebe.“ Řekl: „Za chvíli ti tvá ruka nebude stačit. Rozumíš? Nedosáhneš tak daleko.“

²¹ A tak on mi udělal brýle a ta spodní část slouží ke čtení. On řekl: „Nuže, za kazatelnu...“ On si totiž myslel, že já jsem jedním z těch vážených kazatelů, víte. A tak řekl, ta horní část je jako obyčejné okenní sklo, je to prostě obyčejné sklo. A ta spodní část je vybroušená, pomocí ní mohu číst z blízka, víte, takhle. Ale já je hrozně nerad dávám na oči; opravdu.

²² A tak teď v tom biblickém vyučování... Dnes večer mám s sebou Nový zákon. A tak to je... Mám Collinsův Nový zákon, ve kterém jsou veliká písmena. Tak tedy, když vezmu tamtu Bibli, musel bych jít k těm starým kamarádkám,¹ abych si to mohl přečíst. Ale cokoliv by to bylo, jsem rád, že něco mám a že mohu stále číst. Cokoliv tedy mám, ochotně se se všemi rozdělím — a všechno to mohu dělat ke slávě Boží s nadějí, že On mně toho znamení stáří zbaví. Nemůžu Ho prosit, aby vzal můj věk, já... Víte, je to jediná věc, se kterou se musíme všichni smířit; všichni tím musíme procházet. A vím, že už nejsem malým klukem jako kdysi, když jsem stával zde na pódiu; je mi čtyřicet osm let. A když pomyslím, ještě dva roky a bude mi padesát, bratře Mike.

²³ Aj, nemohu tomu ani uvěřit. Nikdy jsem si to neuvědomoval, stále jsem se cítil jako muž, který má po dvacítce. Asi před dvěma lety... je to tak. To je pravda, je to tak — nemohu tomu věřit. A nikdy jsem tomu nevěřil, dokud jsem se nepodíval do zrcadla. A pak — pak jsem si to uvědomil. Ale — ale to se tyká pouze mého zevnějšku. Jinak se cítím stále tak dobře, jak jsem se cítil po celý svůj život a jsem taky za to vděčný. Ó, sláva Bohu.

²⁴ Nuže, studujeme knihu k Židům. To je... Ó, je to jedna z nejhlubších a nejbohatších knih v celé Bibli. Na mou duši; je to kniha, která opravdu... Jestli Bůh dovolí a budeme se moci do toho ponořit, věřím, že nalezneme zlaté valouny ryzího kovu, tak že budeme neustále vzdávat Bohu chválu. A nyní...

²⁵ A nyní... Kniha k Židům, čím ona opravdu je; byla domněle napsána sv. Pavlem, největším biblickým vykladačem, tuším, jaký kdy přišel na tento svět, kromě našeho Pána Ježíše Krista. A Pavel rozdělával... nuže, Pavel byl opravdovým biblickým učitelem; totiž Starého zákona. V té době byla pouze jedna kniha, která se jmenovala Bible. A on vzal Starý zákon a pokoušel se židům dokázat, že Starý

¹ myšleno brýle

zákon byl předobrazem toho Nového.

²⁶ Právě zde bychom se mohli do toho pustit a setrvat u toho tři měsíce, totiž u té jediné myšlenky. A když se vracíme... Kdybychom teď mohli otevřít naše Bible... jsme samozřejmě v Epištole k Židům v 1. kapitole. Ale kdybychom otevřeli Zjevení 12. kapitolu, mohli byste znovu perfektně vidět, jak ty předobrazy...

Zjevení 12:1-6, 14

²⁷ Jestli máte tužky a chcete si poznamenat to místo Písma... Židům... Ve Zjevení 11 shledáváme, že Jan byl na ostrově Patmos a spatřil ženu stojící v nebesích a měla slunce kolem své hlavy a měsíc pod svýma nohama. A ta žena byla — byla v porodních bolestech s dítětem, které se mělo narodit. A vydala na svět dítě mužského pohlaví. A ten rudý drak se postavil, aby pozřel to dítě, jakmile se jen narodí. A to dítě bylo vytrženo do nebe a ta žena utekla na poušť, kde byla živena čas a čas a půl času nebo rozdělený čas.

1. Korintským 3:11; Zjevení 12:1, 2

²⁸ Nuže, tato žena znázorňuje církev; a to dítě, které porodila, byl Kristus. Měsíc pod jejíma nohama byl Zákon a slunce nad její hlavou byla milost. A dvanáct hvězd v její koruně bylo dvanáct apoštolů, a právě zde v... Těch dvanáct apoštolů bylo slávou nebo korunováním Nového zákona. Vidíte? Protože nikdo nemůže položit jiný základ kromě toho, který byl již položen. Rozumíte? To je tedy ten základ, Nový zákon, apoštolé, učení apoštolů a tak dále, to je ta základní koruna Nového zákona.

²⁹ A tak, ten měsíc je stínem slunce; slunce vyzařuje své světlo v čase, když země se nachází za ním. A měsíc vydává světlo, abychom mohli chodit v noci. Ó, jak nádherný zde máme obraz, další nádherný obraz. Slunce znázorňuje Krista; a měsíc znázorňuje církev. Oni jsou jako manžel s manželkou. A v nepřítomnosti Krista církev odzrcadluje to menší světlo, Evangelium. Ono je světlem, ve kterém chodíme, dokud Syn nepovstane znovu. Pak církev a Syn, jako měsíc a slunce, splynou dohromady. Rozumíte? Měsíc je částí slunce a církev je částí Krista. A zatím co jsme v nepřítomnosti Krista, církev odzrcadluje Jeho světlo. A pak tak jistě, jako můžeme vidět svit měsíce, uvědomujeme si, že i slunce někde svítí. A tak dlouho jak církev odzrcadluje Kristovo světlo, Kristus někde žije. Amen. Pozastavte se nad tím.

³⁰ Nuže, Zákon je typem milosti, ale neobsahoval v sobě spasitelnou sílu. Zákon byl tedy... Zákon byl pouhým policajtem. Policajt vás zavře do vězení. Ale vidíte, je zapotřebí milost, aby vás

dostala z vězení ven. Rozumíte?

2. Mojžíšova 20:14-16; 1. Janova 1:7; 1. Janova 3:4

31 Stejně tak Kristova krev, Evangelium, nás osvobozuje od hříchu. Zákon z nás udělal pouze hříšníky. Zákon pouze řekl: „Ty jsi hříšníkem. Nebudeš krást. Nebudeš cizoložit. Nebudeš vydávat křivé svědectví.“ Rozumíte? Je to policajt, který ti říká, že jsi na omylu a že ses provinil. Ale Evangelium je dobrá zvěst. Kristus zemřel, aby nás spasil od všech našich provinění a přestupků. A Kristus zemřel za to, aby nás z toho dostal.

Galatským 1:16-18

32 Nuže, když se Pavel obrátil, neradil se s nějakým seminářem, stejně tak se neradil s nějakými kazateli. Ale všimněte si, on šel rovnou do Arábie a tam v Arábii pobýval tři roky.

33 Nuže, podle mého názoru, to... Tedy, rád bych zde vytvořil pouze podklad těchto věcí, abychom mohli poznat jak zásadní věc to je. A v dnešní první večerní lekci si vytvoříme pozadí.

Skutky 22:3

34 Nuže, Pavel byl takovým biblickým učitelem, protože on se učil u toho velikého Gamaliele, proslulého ve všech věcech. On byl jedním z nejznámějších v té době, velikým učitelem Zákona a proroků. A tak Pavel byl vyučen v těchto věcech.

Skutky 7:55, 56, 60

35 A kvůli tomu ho tolik miluji, to veliké zjevení, protože byl upřímný ve svém srdci, i když byl vrahem, i když dal souhlas, aby zabili Štěpána a přihlížel Štěpánově smrti, když ho kamenovali a házeli ty hroudy tak, až byl ukamenován k smrti... Myslím si, že Pavel byl nablízku, když on pozvedával své ruce k nebi a volal: „Hle, vidím nebesa otevřená a Syna člověka stojícího po pravici Boží.“ A pak řekl: „Pane, nepočítej jim tento hřích!“ A když to řekl, zesnul.

36 Všimli jste si toho, že on nezemřel? On zesnul. Věřím, že nepocítil už ani jeden úder kamene. Jako nemluvně usíná v klíně své maminky, Štěpán usnul v náručí Boha.

Skutky 9:1, 2

37 Pavel má kromě toho v sobě něco zvláštního. A on... Jako muž s pevným přesvědčením se snažil proti tomu bojovat. Šel tedy k nejvyššímu knězi a vyžádal si nějaké dopisy a řekl: „Půjdu, abych dal do vězení tyto lidi, kteří nadělali tolik povyků a falešných učení.“ (V dnešní době bychom to mohli považovat a nazvat nějakým radikálním fanatismem a tak dále, děláním hodně povyku

a vyvoláváním výtržností) „Půjdu tam a udělám s tím pořádek.“

38 A když byl na cestě, takové staré... ne moderní silnici, po jaké cestujeme my. Ty cesty v Palestině, to byly v podstatě chodníky, přesporní cesty, jako stezky pro dobytek uprostřed lesů, kde dobytek a ovce, a koně, a osli, a velbloudi, se procházeli těmi pahorky.

Skutky 9:3

39 A Pavel na své cestě do Damašku byl jednoho dne kolem poledne oslněn světlem, které ho srazilo k zemi. Nikdo jiný ho neviděl, jen Pavel. Tuto věc bych chtěl obzvlášť zdůraznit. A právě zde, to není něco osobního, ale tím bychom to chtěli zahrnout do toho pozadí, abyste věděli, že ten stejný Ježíš...

Jan 16:28

40 Nuže, když On byl zde na zemi, řekl: „Přišel jsem od Boha a vracím se k Bohu.“

Skutky 9:5

41 Nuže, když vedl děti Izraele, On byl ohnivým sloupem, a byl učiněn tělem a pak se vrátil zpět do stavu ohnivého sloupu. A když se setkal s Pavlem na cestě do Damašku, byl tím ohnivým sloupem, tím světlem, rozumíte. Velikým světlem. A Pavel řekl: „Kdo jsi, koho já pronásleduji?“

Skutky 9:5

42 A On řekl, „Já jsem Ježíš, kterého ty pronásleduješ.“ To světlo! Ó, není to nádherné?

Židům 13:8

43 A tak Ho máme zde dnes večer uprostřed nás — máme jeho fotografii, která byla zde udělána, je to stále jedna a tatáž věc. Rozumíte? Ohnivý sloup, světlo, právě takovým, jakým byl; tentýž včera dnes i navěky...

44 Nuže, ti muži, kteří ho provázeli, to světlo neviděli. Ale ono tam každopádně bylo. Dostavil se pouze výsledek.

45 Nuže, je možné, že někdo v této budově uvidí Krista a někdo jiný Ho neuvidí? Jistě. Tam se to stalo právě tak.

Skutky 12:7, 9, 10

46 To se stalo také tehdy v noci, když Petr byl ve vězení. To Světlo sestoupilo do vězení a dotklo se Petra a pak procházelo uprostřed vnitřních stráží a vnějších stráží a pak prošlo bránou, tou hlavní bránou a městskou bránou. A Petr si říkal: „Asi se mi to zdá.“ Ale když se kolem sebe rozhlédl, to světlo již zmizelo; Kristus, to věčné nekonečné světlo. A On je zde. Rozumíte?

Matouš 2:2

⁴⁷ Nuže a na cestě... Podívejte, je zde ještě jedna zajímavá věc, o které bychom se chtěli zmínit, zrovna mi to přišlo na mysl. Ti mudrci, kteří následovali hvězdu po celou cestu z Indie, z Východu, celé měsíce, procházeli údolními a pouštěmi, procházeli kolem observatoří. Oni určovali čas na základě hvězd svítících v noci. A žádný dějepisec nebo někdo jiný se nezmínil o tom, že by spatřil tuto hvězdu, kromě těchto mudrců. Bylo to dáno spatřit pouze jim.

⁴⁸ A tak vy můžete spatřit věci, které jiní lidé neuvidí. Ale pro vás to bude realita. A ten druhý tomu nebude rozumět. Stejně tak je to s obrácením, můžete se obrátit a radovat se z požehnání Božích, jako byste je pili — ta Boží požehnání. A ten další člověk, který sedí vedle vás, řekne: „Nic nevidím.“ Rozumíte? Chápete? Je to tak. „Já to nechápu. Já v tom nic zvláštního nevidím.“ Dobrá, prostě on to nepochopí; a tím to hasne; no prosím.

⁴⁹ Všimněte si, Pavel na své cestě, jakmile se mu přihodila ta velká zkušenost... Nuže, on nebyl spokojen. A právě tato skutečnost, dělá Pavla takovým přitahujícím.

⁵⁰ Naše lekce dnes večer není až tak hluboká. Je to poměrně mělká lekce, ale, ó, po čase bychom chtěli vejít hlouběji. Ale toto je poměrně mělká lekce; je takovým startem. Ale je tím oslavným prvkem Ježíše Krista. Na počátku Pavel...

⁵¹ A předtím než s tím začal, Pavel byl biblickým učencem. A žádný biblický učenec nikdy nedovolí, aby se jeho učení uvelebilo na zkušenostech. Nikoliv, pánové! Oni nedovolí, aby se jejich nauka uspokojila v prožitích. Člověk totiž může mít jakékoliv zkušenosti. Ale to musí být TAK PRAVÍ PÁN. Jistě.

⁵² Nuže, ve Starém zákoně měli tři různé způsoby, jak mohli rozpoznat každé poselství. Zaprvé — měli Zákon, byl to zkrátka Zákon. Pak měli proroky a ty, kteří měli sny; a nakonec měli Urim a Thumim. Nuže, to sahá trošku hlouběji.

2. Mojžíšova 28:17, 20, 30

⁵³ Urim a Thumim to byl náprsník, který Aron nosil na své hrudi. Na něm bylo dvanáct drahokamů: jaspis, sardius, karbunkul, shora dolů. Vzali těch dvanáct velikých kamenů z toho náprsníku a to poukazovalo na to, že byl nejvyšším knězem každého pokolení, dvanácti pokolení Izraele. Ten náprsník byl zavěšen na visutém sloupu v chrámu; a když nějaký prorok prorokoval a oni v této otázce chtěli mít jasno, jestli má pravdu nebo ne; ten prorok nebo snílek se postavil

před Urim a Thumim a pak řekl svůj sen nebo vidění, cokoliv to bylo, co uviděl. A jestli tato posvátná světla... Ó, vidíte to? Bůh vždycky přebýval v nadpřirozené sféře. Ta směs těch světel byla zcela normální, dokud nevyšel ten hlas. A když ten hlas „dorazil“ k těmto kamenům; pokud se nejednalo o něco nadpřirozeného, pak se nic nedělo. Ale jestli se jednalo o něco nadpřirozeného, pak se tato světla rozsvítila v barvě duhy. Amen. Pak to byl Bůh, který mluvil, „To je můj prorok. Ten sen pochází ode Mne.“ Tak to oni posuzovali na základě Urim a Thumim.

1. Samuelova 28:6

⁵⁴ Jen vzpomeňte na Saula, když se stal odpadlíkem? On řekl, že už neměl sny. A prorok Samuel už byl mrtev. A neměl již žádné jiné východisko. On řekl: „Dokonce mi už neodpovídá ani Urim a Thumim,“ nic. Saul se postavil před Urim a jeho slova byly jen mrtvé fráze. Rozumíte? On, Bůh jej odmítl. A to Urim a Thumim bylo potvrzením Aronova kněžstva. A když Aron odešel, Mojžiš... ten náprsník byl zavěšen na visutém sloupu.

⁵⁵ Nuže, Aronovo kněžství skončilo, když Ježíš zemřel. Tak tedy došlo k oddělení Zákona od milosti, a přesto nám stále zůstává Urim a Thumim. Pavel ho používal. Rozumíte? Dnešní Urim a Thumim je Boží nesmrtelné věčné na věky zůstávající Slovo. Rozumíte?

5. Mojžišova 4:2; Zjevení 22:18, 19

⁵⁶ A kdyby někdo ubral z této Knihy nebo přidal k tomu... Já nechci nic kromě toho... naopak, já chci mít všechno, co je v něm. (To je církev.) Všechny věci musí být prokázány Slovem.

⁵⁷ A proto jsem tak propadl v letničních kruzích, protože oni říkají, že jsem nepochopil olej tekoucí z jejich rukou a krev na jejich tvářích jako znamení Ducha Svatého. To není podle Písma — a proto jsem to nemohl akceptovat. Já... To musí vyplývat ze Slova.

Galatským 1:16-18

⁵⁸ Tak tedy Pavel, on miloval to Slovo. A tak předtím než mohl vydat svědectví o tom velikém zážitku, on odešel na tři roky do Egypta (domnívám se, že to byly tři roky), na tři roky do Egypta. A víte, co tam podle mého přesvědčení dělal? Věřím, že vzal Starý zákon a prozkoumal ho skrz na skrz a zjistil, že to byl opravdu a absolutně Mesiáš. On musel takhle dokázat svoji zkušenost na základě Bible. Amen. Ó, ach.

1. Korintským 14:26

⁵⁹ Podívejme se na něj, když se nacházel ve vězení. Všimněte si, v životě Pavla existuje takové časové údobí. Když se nacházel po

dlouhou dobu ve vězení, napsal knihu Efezským. A také napsal tu epistolu Židům. Rozumíte? On tam měl dostatek času. Bůh ho tam odstavil stranou, do vězení, a on odtamtud napsal tyto epistoly k církvím: jeden z nich Efezské církvi. A jeden napsal Letniční církvi (s těmi měl hodně problémů). Letniční církev, to byla ta, se kterou měl více problémů než se kteroukoli jinou. Tak to je i teď. Rozumíte? Ale byl za ně vděčný. Jediná věc, kterou je mohl vyučovat... když se oni setkali — jeden měl jazyk, druhý měl žal, jeden měl nějakou senzaci, někdo jiný měl pocit. On jim nemohl nic říct o věčné jistotě. Nemohl jim kázat o předurčení. Nemohl jim sdělit tyto věci; byli nemluvnáti. Oni museli něco pociťovat nebo něco vidět nebo mít nějaké zábavné pocity, nebo něco jiného kolem sebe, nebo nějaké důkazy.

Efezským 4:5

60 Ale já věřím, že když mluvil k Efezským, mohl jim jasně říct: „Bůh nás předurčil za syny a dcery k synovství, jako děti v Kristu Ježíši před založením světa.“ Pohledte na to. Ach.

61 Sledujte ho, jak přistupoval k těm v knize k Římanům a tak dále. Oni tam byli zralí. Ó, oni mluvili v jazycích. Jistě! Měli také jiná znamení Ducha Svatého ve svém středu. Ale nedělali z toho dogmata a senzace a nějaké malé chvění a podivné pocity.

Židům 5:12, 13

62 Pavel řekl: „Vy zacházíte až do extrému. Zatímco byste měli být učitelé, vy jste stále nemluvnáta a musí se vás krmit mlékem.“

63 Právě to je to, oč jsem neustále usiloval, aby o to zápasil tento stánek, totiž, aby nebyli jen skupinou nemluvnat. Budme již dospělí. Postavme se na cestě. Ó, ach. Je to tak.

64 A tak Pavel tam nejdříve odchází, aby se přesvědčil, jestli jeho prožití odpovídají Boží Bibli.

65 Ó, nebylo by to nádherné v dnešní době, kdyby lidé udělali totéž; jestli zkušenost, kterou jsme měli, odpovídá Boží Bibli... Pokud ne, tak naše prožití není správné; jestliže se nerozsvěcuje to Urim a Thumim! A jestli se to rozsvěcuje (Amen), pak to máme. Ale jestli ne, lhostejno jak hezky to vypadá, jak opravdově to vypadá, jako kdyby to bylo pravdivé; jestli se nerozsvěčují světla na Urim a Thumim, pak je to špatné!

66 A nezáleží na tom, kolik prožití jste měli, jak opravdově vypadaly, jak líbezně se nabízely, jak byly vzdělavatelné, jak velikým nástrojem byly k získávání duší, pokud se to neodzrcadluje ve Slově,

pak nejsou správná. Je to tak. To musí jít v jedné linii se Slovem.

67 Nuže, věřím, že existuje prostřední cesta. Cesta, častokrát... kdysi jsem chodíval do Nazarénské církve (požehnej, Pane, těmto vzácným lidem), to jsou staromódní posvěcení Metodisté — Církev Boží, Nazarejci, Poutníci Svatosti a mnohé z těch dobrých starých církví svatosti. A oni měli ve zvyku zpívat jednu píseň.

*Chodím tou velkolepou starou cestou
a říkám všem, kam jdu;
budu raději staromódním křesťanem, Pane,
než čímkoliv jiným, co znám.*

(To je dobré, nádherné.)

Izaiáš 35:8

68 A pak měli ve zvyku vyprávět o té cestě svatosti. Nuže, kdybyste si přečetli... oni to vzali z Izaiáše z 35. kapitoly. Jestliže si nyní všimnete, on řekl: „Bude tam silnice a cesta.“

Izaiáš 35:8

69 Inu, „a“ — to je spojka. Rozumíte? Silnice... to nebyla silnice svatosti. „Bude tam také silnice a cesta, která cestou svatou slouží bude,“ nikoliv „silnice svatosti,“ ale „cesta svatosti.“ A to je cesta na silnici, která se nachází uprostřed. Ona je postavena tak, aby voda smývala veškerou špínu na jednu nebo na druhou stranu, ale samotná cesta, aby byla udržována v patřičné čistotě. Pokud ne, budete se neustále nacházet v louži, pokud není správně postavena. A tou cestou je střed této silnice.

70 Nuže, když se lidé obrátí na této straně, jejich myšlení jsou nasměrována přímo na Krista. A jestli jsou tak trochu vědecky orientovaní a netrvají v modlitbách, pak se stávají vlažní a strnulí a naškrobení a lhostejní. A stačí k tomu trochu nervozity, a jestli nebudou bdít, stanou se z nich radikálové a divoši; na této straně. Vidíte, a pak upadají do senzací a všeho možného.

71 Ale opravdová církev je opravdu zralým Evangelielem nacházejícím se přímo uprostřed silnice. Není ani studená ani naškrobená; stejně tak je zbavena fanatismu. Ale je prosycena příjemným teplem Evangelia, pocíťovanou srdcem láskou Boží, a kráčí kupředu uprostřed silnice a volá na obě strany. Je to tak. Nuže, co to je... A odkud se vezme taková církev? Přímo ze Slova, z Urim a Thumim.

72 Nuže, Pavel si přál dostat tuto církev rovnou doprostřed silnice. A tak šel a studoval Písma celé tři roky, aby se to dozvěděl. A díky tomu Pavel napsal tu největší část Nového zákona. Bůh jej přinutil k tomu, aby to udělal pro ten nadcházející pohanský věk. Matouš, Marek, Lukáš a Jan (čtyři evangelia), oni byli Židé. Ale Pavel napsal většinu epištol.

73 Teď si všimněte, nyní chceme vytvořit toto pozadí; on se nachází a píše z vězení. Měl všechna tato prožití. Ale zaprvé — toto prožití bylo prokázáno a právě to je tou klíčovou epištolou k těmto záležitostem. To je klíčová epištola. Římanům a Efezským a tak dále, ony mají své místo, ale tohle je klíčová epištola.

Židům 1:1

74 Nuže, celá první kapitola zvelebuje Ježíše a odděluje Ho od proroků. To je ten hlavní námět. Pokusím se to podat tak rychle, jak jen to bude možné, abychom tu nezůstali příliš dlouho. Ten hlavní námět je oddělení Nového zákona — Nového... Ta první kapitola nám odděluje Ježíše od kteréhokoliv proroka nebo od Zákona a tak dále a ukazuje na to, kdo je Ježíš.

Podívejte se tedy:

BŮH,... [Začínáme od úvodního slova: BŮH.]... **BŮH,... mnohokrát]... mnohokrát a mnoha způsoby mluvil kdysi Bůh k otcům skrze proroky.** [„Dávno,“ to znamená v minulosti. V dávné době.]...

75 Nuže, podívejte, Bůh kdysi dávno v minulosti, mluvíval k otcům skrze proroky. Hle jak musel přinášet své poselství, skrze proroky.

76 Bůh poslal svého proroka Eliáše, Izaiáše, Jeremiáše. A jestliže si všimnete, nikdy v celých dějinách tohoto světa, žádná církev nevyprodukovala proroka. Můžete prozkoumat Starý zákon, Nový zákon nebo i dnešní dobu v těchto posledních dnech. Ukažte mi, jestli nějaký prorok povstal v těch posledních dnech v církvi. Ukažte mi aspoň jednoho. A ukažte mi jediný případ kdy prorok, opravdový služebník Boží, nebyl zavržen církevním systémem tohoto světa.

Matouš 23:29, 31; Lukáš 11:47, 48

77 Zamyslete se nad tím. Jeremiáš, Izaiáš a napříč Starým zákonem, oni jimi byli zavrženi. Ježíš řekl: „Vy zkrášlujete hroby proroků, bílíte je a sami jste je tam dostali.“ Je to tak.

78 A církev v tom pokračuje dál. Podívejme se na sv. Patrika. Vy katolíci ho tak nazýváte. On není o nic víc katolíkem než já. Je to tak.

Ale vy si ho nárokujete.

79 Podívejte se na sv. Františka z Assisi — vy si na něj děláte nárok. Ale on není katolíkem o nic víc než já.

80 Podívejte se na Johanku z Arku. Upálili jste ji na hranici jako čarodějnici, protože měla vidění a byla duchovní. Upálili jste ji na hranici, zatím co ta žena volala o slitování a oni ji upálili na hranici. Asi po sto letech zjistili, že byla prorokyní, že byla Boží služebnicí. Ó, jistě, a udělali jste veliké pokání. Vykopali jste těla těchto kněží a hodili je do řeky.

Matouš 23:29, 31; Lukáš 11:47, 48

81 „Vy zkrášlujete hroby proroků a sami jste je tam uvrhli.“ Je to tak. Tento církevní systém nikdy nevyprodukoval Božího muže, to se nikdy nestalo, stejně tak se to nestane ani dnes ani v budoucnosti. Organizované náboženství nebylo nikdy Božím tématem.

Zjevení 17:1, 5

82 Nejstarší zorganizovanou církví na světě je Katolická církev; Luther byl druhý v pořadí; pak přišel Zwingli a po Zwinglim Kalvín a od Kalvína až k Anglikánské církvi; Anglo — Sasové také povstali a potom vznikla Anglikánská církev; a král Jindřich VIII, on se postavil proti a tak dále a tak to došlo až k Wesleyovým Metodistům a Poutníkům svatosti, a Nazarénům a dál až k Letničím, a oni se všichni organizovali! A Bible jasně učí, že Katolická církev je žena se zlou pověstí, a protestantské církve a její organizace jsou její dcery — Zjevení 17. Přesně tak.

Efezským 1:4, 5

83 A tak oni... nikoliv lidé z těchto církví, oni jsou dobří... v každé církvi jsou svatí, spasení lidé. Ale Bůh nevolá svůj lid skrze nějakou organizaci. On si je volá jako jednotlivce. Bůh jedná s jednotlivci, lhostejno zda jsi metodista, baptista, protestant nebo katolík, kýmkoliv jsi. Bůh tě znal před založením světa a předurčil tě k věčnému životu; jinak jsi byl předurčen k věčnému zatracení.

84 On nechtěl, abyste zahynuli... Ale byl neskonalý, On musel znát konec od začátku, jinak by nebyl Bohem. A tak Ježíš nepřišel na tuto zem a neřekl: „Dobrá, podívám se, jestli si někdo zaslouží milost... jestliže vykonám to dílo a zemřu hrozným způsobem, oni si snad pomyslí — ‚Dobrá, přesvědčí to jejich srdce a oni...‘“ Bůh nevyřizuje své záležitosti takovým způsobem.

Římanům 9:16

85 Ježíš přišel kvůli jednomu konkrétnímu, čili; a to spasit ty,

o kterých Bůh věděl před založením světa, že budou spaseni. On to řekl. A tak je to pravdivé. A tak — „Ne ten kdo chce ani ten kdo běží, ale Bůh, který se smilovává.“ To řekl Pavel. Ten stejný muž.

Římanům 9:11; Židům 1:1, 2

⁸⁶ On řekl: „Z toho důvodu se Bůh mohl vyjádřit o Ezauovi a Jákobovi předtím než se narodili... On řekl: „Jednoho jsem si zamiloval a toho druhého pojal v nenávisť.“ Předtím než se některý z těch chlapců narodil, Bůh věděl, že Ezau byl podvodníkem a věděl, že Jákob byl... On miloval své prvorozenství. A tak On o tom věděl ještě předtím, než byl tento svět zformován. Nuže, my se o tom přesvědčíme již za okamžik, kdo byl Tím, který o tom věděl. Pojednává o tom tato kapitola.

BŮH,... Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil kdysi Bůh k otcům skrze proroky, ale v těchto posledních dnech, mluvil k nám skrze svého Syna,... [Co udělal? Promluvil k nám v těch posledních dnech skrze svého Syna].

⁸⁷ Nuže, co si o tom tedy myslíte, že... čím je tedy prorok? Budeme mít tedy nějakého proroka pro tento den? Jistě. A bude na základě toho mluvit? Jistě. Ale proroci v dávných dobách byli Duchem Ježíše Krista.

⁸⁸ Řekněme to tedy bez okolků, protože si nemyslím, že to prosákló dostatečně hluboko. Nuže, je to jako nedělní škola, a tak chceme mít v těchto věcech naprosto jasno. Rozumíte?

⁸⁹ Všimněte si. Vezměme Ducha Božího, který byl v Mojžíši. On byl dokonalým znázorněním Ježíše Krista. Všechny ty osobnosti Starého zákona byly předobrazem kříže. Mojžíš — narozený jako to pravé dítě, byl ukrytý v rákosí, vzat svým rodičům a tak dále, stal se králem neboli vůdcem, zákonodárcem, přímlovcem, knězem, všechno to bylo Kristovým předobrazem.

1. Mojžíšova 37:28; 1. Mojžíšova 40:21, 22; 1. Mojžíšova 41:43, 44; Matouš 27:38; Jan 14:6

⁹⁰ Podívejte na Josefa — milován otcem, nenáviděn svými bratry, prodán za téměř třicet stříbrných, uvržen do jámy, domněle mrtev, vyzdvižen zpět; během svého pronásledování číšník byl zachráněn a pekař byl zatracen (jako dva lotři na kříži). A pak když byl odtamtud propuštěn, když byl vyzdvižen z této jámy, byl posazen po pravici faraóna, té největší obchodní... národa, který byl bičem pro celý ostatní svět. Nikdo nemohl přistoupit k faraónovi jedině přes Josefa. Ježíš se posadil po pravici Boží a nikdo nemůže přistoupit k Bohu,

jedině přes Krista. A když Josef opouštěl svůj trůn a odcházel, šli před ním lidé, křičeli a foukali do trubek a troubili a říkali: „Na kolena, přichází Josef.“

Filipenským 2:10, 11

⁹¹ A když přijde Ježíš, zazní trouba a každé koleno klekne a každý jazyk vyzná. Ano, pánové! Zde On byl znázorněn.

⁹² A když Josef zemřel, zanechal památku pro ty, kteří očekávali na vysvobození.

1. Mojžíšova 50:24, 25

⁹³ Nedávno jsem mohl položit svoji ruku na tu starou rakev, byla zhotovena z olova; v ní se domněle nacházelo jeho tělo... jeho kosti... on řekl: „Nepochovávejte mě tady na tom místě, protože jednoho dne vás Bůh navštíví. (On byl prorokem.) Bůh se vás chystá navštívit.“ A on řekl: „Když odejdete do zaslíbené země, vezměte mé kosti.“

⁹⁴ Každý starý Žid se zbitými zády, zakrvácený, se mohl podívat na tuto rakev a říct: „Jednoho dne odtud odejdeme.“

⁹⁵ Ježíš nám také zanechal památku — je to prázdný hrob. Jednoho dne, když budeme odcházet do hrobu a naši milovaní uslyší padat ty malé kousky hlíny a budou říkat: „Popel k popelu, a prach k prachu a zem do země.“... Ale bratře, my hledíme na druhou stranu moře, na prázdný hrob. A jednou odtamtud vyjdeme; pak půjdeme domů. On přichází. To všechno byly předobrazy.

2. Samuelova 15:30

⁹⁶ Podívejte na Davida — zavržen svým vlastním lidem, svržen z trůnu svým vlastním lidem — jako král Jeruzaléma — byl vypuzen z Jeruzaléma svým vlastním lidem. A vstupuje na Olivetskou horu, ohlíží se a pláče. Byl zavržen.

Lukáš 19:41

⁹⁷ Osm set let později Syn Davidův, Král Jeruzaléma, se posadil na pahorku a zaplakal, protože byl zavržen.

Židům 1:1,2

⁹⁸ To byl Duch Kristův v Davidovi. To všechno jen ukazovalo na kříž. Ti proroci mluvili v jeho Jménu. Věřili v jeho Jméno. Jednali v jeho Jménu. Jistě. „Mnohokrát a mnohými způsoby mluvil Bůh k otcům skrze proroky. Ale v těch posledních dnech mluvil k nám skrze svého Syna.“

⁹⁹ A tak tito proroci a duchovní muži v tehdejší době pouze odzrcadlovali Krista. Skrze Zákon stáli a hleděli vpřed. A na této

straně se ohlížejí dozadu a nahlízejí skrze milost.

Židům 11:37, 38

¹⁰⁰ Pak v 11. kapitole Židům, v té poslední kapitole, častokrát jsem se nad tím pozastavoval, v té poslední části 11. kapitoly Židům, když hovoří o Abrahámovi... Tato význačná kapitola víry; a na konci říká: „Chodili v ovčích a kozlích kůžích — trápení a rozřezávání pilou. Chodili sem a tam, neměli místo, kam by se mohli podít, nenávidění, v pohrdání a pronásledování; svět totiž takových lidí není hoden.“

Židům 11:40

¹⁰¹ Pak se Pavel postavil a řekl: „Ale oni se bez nás nestanou dokonalí.“ Protože oni prostě jenom vyhlíželi ke kříži, a my můžeme nahlížet skrze kříž. My máme Ducha Kristova, poté co se to² stalo lidským tělem mezi námi. My sem přicházíme skrze Ducha Svatého, což je daleko lepší plán.

¹⁰² A někdy přemyslím nad tím, co vlastně dnešní křesťanství očekává. Nějaký kazatel se stanem... nebo nějaká nová církev nebo nějaká nová služba, nazývá se prorokem, přichází a říká: „No co, jestli mi dájí tolik a tolik peněz. Když budu mít nejlepší auto. Jestli zvednete každých šest měsíců můj plat.“

¹⁰³ Musíme prostě mít to nejlepší. Musíme mít nejlepší domy. Musíme mít nejlepší oblečení. A co pak uděláme, když se postavíme v přítomnosti těch mužů, kteří se toulali v kozích a ovčích kůžích a neměli, kde by složili svou hlavu, toulali se po pouštích. A když se nám někdo posmívá, pak jsme hotoví přestat chodit do shromáždění a už se tam nevrátit. To co je zapotřebí dnešnímu křesťanství, je, že bychom se měli zastydět sami před sebou. (Ó, Bože smiluj se nad námi).

Židům 1:1, 2

¹⁰⁴ V těchto dnech On mluvil skrze proroky, ale dnešního dne skrze svého Syna. Tamto bylo proročké slovo. A to dnešní je Slovem Syna. Ó, požehnáno buď jméno Páně!

Židům 1:2

¹⁰⁵ Jinými slovy, jestli se díváte na stín, negativ, můžete udělat chybu; ale tento je již vyvolán. Ten obraz je čistý. Tamto bylo skrze proroka; tohle je skrze Jeho Syna. Tam to bylo skrze negativ; tohle je skrze pozitiv. Amen. Vidíte to? Zde vám to nemůže žádným způsobem uniknout. Je to jistá věc — dnes skrze svého Syna. Ó, jak nádherné.

² Slovo

... jehož ustanovil za dědice... [ó, aj.]... za dědice všeho,...

1. Mojžíšova 3:15, 19

106 Co to bylo? To bylo ustanovení. Ó, poslyšte. On byl ustanoven (Kristus) dědicem všech věcí. Ó, ďábel o tom věděl od Edenské zahrady. Vidíte, když ďábel uslyšel onoho dne to Slovo, když ti lidé byli postaveni před soudem; bylo jim řečeno: „Prach jste a do prachu se vrátíte; ale Semeno ženy potře hadu hlavu.“ Zaslíbené semeno!

107 Satan neustále slídil po tom semeni. Když se narodil Ábel, řekl: „Už ho mám, to je to semeno.“ A zabil, Ábele. Jeho syn Kain zabil, Ábele. A jakmile Abel zemřel, on řekl: „Už jsem to semeno dopadl.“ A zabil ho. A řekl: „Dostal jsem ho.“ Ale smrt Ábele... Setovo narození znamenalo zmrtvýchvstání. A můžete je sledovat, jak následovali po sobě.

108 A ta Setova linie, ona procházela v pokoře, byli to spravedliví muži, až po Enocha, až k Noemovi, až nakonec k této předpotopní zkáze.

Lukáš 16:8

109 Podívejte na Kainovu linii — stali se chytrými, vzdělanými, vědecky založenými lidmi. Copak Bible neříká... Copak Ježíš neřekl, že děti tohoto světa jsou moudřejší, než děti království? Podívejte se ještě dnes na tu Kainovou stranu — chytrí, vzdělaní, skeptičtí, velice nábožní, rozumíte. Velice nábožní, ale vědecky založení; stavitelé, velicí lidé.

Filipenským 2:5

110 Vezměte nějaké osobnosti... Podívejte se na Thomase Edisona. Mnozí významní lidé... Podívejte na Einsteina, na mozky tohoto světa, takzvaného dnešního dne, mozky tohoto světa. Ale my se nesnažíme užívat mozek. My dovoluujeme, aby mysl Kristova byla v nás a hleděla do toho Slova a nazývala věci správným jménem.

111 Lékaři medicíny, ač jim vzdáváme poctu všemi možnými způsoby, ale většinou to jsou skeptici a agnostici³. Podívejte se na ty chytré inteligentní lidi dnešního dne. Oni jsou tam na té straně, na Kainové straně.

Židům 1:2, 3

112 Ale podívejte na ty pokorné a poddajné. Zde máme znovu co do činění se zmrtvýchvstáním. Ó, požehnáno buď jméno Páně. Vidíte to.

³ Filozofický světonázor odmítající mezi jinými možnost teologického poznání

Všimněte si.

... jehož ustanovil za dědice všeho, a skrze něho také světy stvořil;... [Kdo stvořil světy? Kristus. Kristus stvořil světy? Ano, pánové.]

Pojďme ještě kousek dál:

On je jasem jeho slávy a vyjádřením jeho podstaty;... [Jasem slávy, a čím? Boží slávy. Vyjádřením podstaty jeho přítomnosti, čím? Boží. Ó, jak to mám rád.]... **vyjádřením jeho podstaty; Slovem své moci udržuje všechno, co je...**

Matouš 24:35; Marek 13:31; Lukáš 21:33

113 Zde to máte. Slovo udržuje všechny věci. Ježíš řekl v Matouši 24: „Nebe a země pomínou, ale má slova nikdy nepomínou.“ On udržuje všechny věci.

114 Věda se to snaží zpochybnit a říká: „To je nějaká stará kniha; to bylo přeloženo.“

Židům 1:3

115 Dokonce Římsko-katolická církev, biskup Sheen řekl: „To bylo čtyři krát nebo pětkrát přeloženo a nic moc na tom není.“ Nemůžete podle toho žít, i kdybyste měli. Ale On udržuje všechny věci svým Slovem. Amen. To je můj názor na tuto věc. Já věřím Bibli.

... Slovem své moci,... [Tedy ve Slově je moc.]... **když sám skrze sebe vykonal očistění našich hříchů,...** [podívejte se]... **posadil se po pravici Velebnosti na výsostech;**

116 Oč zde Pavel usiluje? On se snaží ukázat Boží záměr všech věcí v Kristu, a Kristus byl vyjádřením Boží podstaty. Celý zbytek této kapitoly pojednává o tom, jak On je vyšší od andělů, vyšší od všech ostatních mocí; andělé Jej uctívají. A Pavel se Ho také snaží zvelebovat.

Židům 1:5

117 Nuže, chtěl bych se pokusit... i kdybych se nedostal dál než na toto místo, celý ten zbytek je prostě zvelebování Krista. To, co zde Pavel řekl, obdobně jako v 11. kapitole a všude, kde hovoří o světě, on říká: „Kterému z andělů On řekl: ‚Ty jsi můj Syn, dnes jsem Tě zplodil.‘“ Vidíte?

Židům 1:3, 5, 11, 12

118 Konec světa... Ony zhynou, svět zhyne, všechny věci tohoto světa zhynou. On je svine jako plášť. Zestárnou a obrátí se vniveč

a pomínou. „Ale Ty zůstáváš; Ty zůstáváš na věky. Ty jsi můj Syn, dnes jsem Tě zplodil a nikdy nezahyneš,“ sedí po pravici Velebnosti... co znamená pravice? To neznámá, že by měl Bůh pravou ruku, vedle které je někdo posazen. „Pravice“ znamená „moc a autoritu“; obdržet autoritu všeho, co je na nebi i na zemi. A celé nebe a země byla učiněna skrze Něj.

119 Nuže, kdo je tedy tím velikým mužem, tou velikou osobností, Kristem? Zde to máme — Bůh v Otci, Synu a Duchu Svatém, to je trojice, ale to není trojice osob. To je trojice úřadu jediného Boha.

120 On byl Otcem, jenž vedl děti Izraele. To byl úřad toho velikého Otce Jahve. A On přebýval na zemi a byl nazván Synem. A teď přebývá ve své církvi a je nazván Duchem Svatým. To nejsou tři bohové, ale jeden Bůh ve třech úřadech — Otce, Syna a Ducha Svatého! A lidé se z Něj snaží udělat tři rozdílné bohy. Boha Otce... a kvůli tomu Židé... nikdy nemůžete něco takového předložit Židovi, že jsou... on toto, on má příkázání — „Já jsem jediný Bůh.“ Bůh je pouze jeden.

121 V Africe křtí třemi různými způsoby. Jednou křtí v Otce, jednou v Syna a jednou v Ducha Svatého. Mise Apoštolské víry, oni křtí třikrát obličejem dopředu v Jeho smrt. A to, co na západním pobřeží nazývají Plným Evangelium... nebo na východním pobřeží — oni křtí třikrát dozadu. Křtí třikrát dozadu... „K Jeho pohřbu.“ A říkají: „Když zemřel, padl na tvář.“

122 A jiní říkají: „Ne, člověk je pochován na zádech.“ Jsou to prachobyčejné nepodstatné technické záležitosti, zatímco oba jsou na omylu — oba jsou na omylu vůči Písmům. A ona jsou Urim a Thumim; a jím jsou ty věci vyřešeny.

123 Nuže, chtěli bychom to znázornit a podívat se, jak to vypadá dnes večer. Zde to máte, pokud to jen budete chtít uvidět. Po dobu celých dvaceti pěti let, co jsem byl kazatelem, jsem se tím zabýval a často jsem přemýšlel, jestli dary v církvi... Čím jsou ty dary — prorocství, mluvení v jazycích, výklady jazyků, Božské zjevení a tak dále? To všechno přichází skrze Krista.

Efezským 1:22

124 Nuže, podívejte, Kristus je Hlavou všech těchto věcí. A On je také Hlavou Církve. Viděli jste již někdy veliký diamant? Veliký obrovský diamant, který byl správně opracován... byly z něho odstraněny maličké úlomky, odpadly z něho. A pak z něho byl vytvořen ten pravý diamant. Proč byly ty malé úlomky? Než z toho může být

vytvořen opravdový diamant, musí být rozdrčen. Ten opravdový diamant, když je... Byl jsem v Kimberly. Snad i mnozí z vás slyšeli o tom, že tam lze najít diamant i na ulici; a je to pravda. Billy, já a pan Bosworth... Prezident Kimberleyských diamantových dolů byl mým uvaděčem ve shromáždění. A oni nás tam vzali a... Oni ty diamanty těží víc než půl kilometru pod zemí; nacházejí se v takové modré hornině. Jako ta modrá skála, která se nachází tady. A tito domorodci fárají víc než půl kilometru hluboko do těch dolů, aby je vytěžili; a to právě udržuje tu vysokou cenu. Tam se dostanete po řece, na které je ostraha v délce stovek kilometrů. Oni berou dva deseti galonové kbelíky, řekl, (1 galon - 3, 78 litru) a naplní je pískem; a jestli se ti s tím podaří dostat domů, můžeš se stát multimilionářem; bude se v tom nacházet tolik diamantů. Ale oni musí pracovat a těžit je, aby jejich cenu udrželi na patřičné výši.

125 Nuže, když se objeví nějaký diamant, je podobný kusu skla. Jsou diamanty modré, černé a smaragdové a průzračné diamanty a bílé diamanty. Ale když se objeví... Když je pak opracován a je to dáno k použití, část toho diamantu musí být odstraněna. Musí být odstraněna a odsekuta pryč. Oni odsekávají malé úlomky; protože když na to bezprostředně zasvítí světlo, takhle, pak ony září. A právě ty odsekuté úlomky to způsobují, že to září; způsob jakým byly odštípnuty. To je odsekuto, odštípnuto, a když to udělají, docílí tím to, že to září a některý z nich má zelený nádech, některý z nich modrý nádech, jiný znovu smaragdový nebo červený nádech a vycházely z toho různé barevné odstíny v barvě duhy. A oni to nazývají diamantový oheň.

126 Nuže, každé jedno z těch světel znázorňuje dary. Ale pouze Kristus je tím Diamantem. On byl tím, který přišel, který byl potřen, byl raněn a osekán, aby mohl zpětně odzrcadlit sám Sebe, jako Světlo tohoto světa. On je tím mistrovským Diamantem.

127 Dokážete si představit, že dokonce dřív než zde byla země, než zde bylo světlo, než tu byly hvězdy, než zde bylo cokoli, existoval veliký pramen vycházející z Ducha a z tohoto Pramene vycházela ta nejčistší láska, protože z toho se nemohlo uvolňovat nic jiného kromě lásky. Nuže, my... To, co dnes nazýváme láskou, je pouze opakem lásky. Ale právě tak jak my dostáváme určitou esenci, trochu té lásky do našeho nitra, to celkově mění náš postoj.

128 Z toho hlavního pramene toho diamantu pak vytéká další potůček a on se nazývá spravedlnost, absolutní spravedlnost. Nuže,

z toho důvodu musíme mít zákon. Z tohoto důvodu musí existovat soud. Jestli zákon není provázen soudem, pak ten zákon je zbytečný. Ale když byl vynesena rozsudek na základě zákona, který přináší smrt... A nikdo nebyl schopen zaplatit tento trest kromě samotného Boha. Ale On zaplatil trest za naši smrt, On na Sebe vzal naše hříchy, abychom se mohli stát Boží spravedlnosti skrze Něj.

129 Nuže, když z toho vyšla tato veliká světla nebo tyto veliké paprsky Ducha — láska a pokoj... to všechno se tam nacházelo. V tom nebylo obsaženo žádné utrpení; v tom nebyla obsažena nenávisť, stejně tak pošestilost. To nemohlo z tohoto zdroje pramenit. To byl Jahve. To byl Jahve Bůh. A nyní, jak tomu říkají teologové, vyšla z toho teofanie, která je biblicky pojmenována Logosem, Logosem, který vyšel z Boha. Je to obtížné vysvětlit, ale On byl částí Boží.

130 Hle, co se přihodilo. Ó,... (promiňte); právě jsem na to přišel... To mě přivedlo k něčemu, co se mi líbí. Rozumíte? Ten Logos... Ten veliký pramen, ten veliký pramen Ducha, který neměl ani začátek ani konec, ten veliký Duch se začal formovat ve stvoření; a ten Logos, který z toho vycházel, byl Synem Božím. To byla jediná viditelná forma, kterou ten Duch měl. Byla to teofanie, což znamená tělo, a to tělo se podobalo lidskému tělu.

2. Mojžišova 33:21-23; Jan1:14; 2. Korintským 5:1

131 Spatřil je Mojžíš, když to procházelo kolem skály. On se na to podíval a řekl: „Vypadalo to jako lidská záda.“ Je to ten stejný druh těla, které my obdržíme, když zemřeme; „Jestliže ten pozemský stánek bude zbořen, máme jiný, který nás očekává.“ A to bylo ono. To byla ta teofanie, která byla Synem Božím. Syn, ten Logos se stal tělem, protože my jsme byli vloženi do těla. Ta teofanie, ten Logos se stal tělem přebývajícím mezi námi a ona nebyla ničím jiným než pouze místem přebývání pro plnost toho pramene přebývajícího v Něm. Ó, vidíte to? Zde to máme! To byl ten, který...

Židům 7:1-3

132 Podívejme se. Otevřeme si teď rychle Židům 7. kapitolu. Jen na krátkou chvíli, bude-li to vůle Boží. Podívejme, jak to vypadalo. Abrahám... (Kolik máme ještě času? Máme ještě deset minut.) V pořádku, probereme si to a pak to příští neděli ukončíme, bude-li vůle Páně. Abrahám se vracel z porážky králů.

Tento Melchisedech, král Sálemu,... [Kolik z vás ví, co to byl Sálemu? Jeruzalém.]... ***král Sálemu a kněz nejvyššího Boha, vyšel vstříc Abrahamovi***

vracejícímu se od pobití králů a požehnal mu. [A teď poslouchejte!]

Jemu také Abraham oddělil desátek ze všech věcí. Ten je podle výkladu nejprve Král spravedlnosti, dále pak král Sálemu, což znamená král pokoje.

Bez otce, bez matky, bez rodokmene, nemaje počátek dní ani konec života,...

1. Mojžíšova 18:1, 2; Židům 7:1, 3; Židům 11:10

133 Ze Sálemu vyšel Král na setkání s Abrahamem, vracejícím se po porážce králů. A tento Král neměl otce, neměl matku, neměl počátek dnů ani konce života. Koho to vlastně Abraham potkal? Nuže, popřemýšlejte; On neměl otce, On neměl matku. On neměl čas svého počátku a neměl čas svého konce. A tak ten samý Král Sálemu musí být ještě dnes na živu. Amen. Vidíte to? To byla ta Teofanie, která byla Synem Božím. A o jaký Sálemu se jedná? Ten Jeruzalém, který sestupuje z hůry! Abraham, když byl požehnan, ho hledal a snažil se najít to město, jehož Stavitelem a Tvůrcem byl Bůh. A tak se toulal v ovčích a kozlích kůžích, všude. Strádal, toulal se, hledal to město, jehož Stavitelem a Tvůrcem byl Bůh. A on se setkal s tím přicházejícím Králem Sálemu a zaplatil Mu desátek ze všech svých kořistí. Amen! To je to. Ó, bratře Grahame, to byl On. To byl On! A Abraham Ho uviděl ještě jednou, když seděl ve svém stanu. Vyhlédl ven a zde přicházeli; Viděl, jak přicházeli tři muži.

Jan 10:27; 1. Korintským 2:14

134 Víte, v křesťanovi je něco zvláštního, on prostě pozná Ducha, když ho uvidí. On to prostě poznal. Je v tom něco duchovního. Duchovní věci jsou rozsuzovány duchovně. Víte, ano, on to prostě mohl rozpoznat. Jestli je opravdu zrozený — „Ovce mé slyší Můj hlas.“

1. Mojžíšova 18:3-5

135 A on věděl, že v tom něco vězí. On vyběhl ven a řekl: „Pojď, můj Pane. Posad' se. Zastav se na chvíli. Přinesu krajíc chleba a vložím do Tvé ruky. Umyji Tvé nohy. Odpočiň si a pak půjdeš dál svou cestou, vždyť jsi mě přišel navštívit.“ A tak v té nehostinné krajině, protože si zvolil tu těžkou cestu, tu cestu s nepatrnou hrstkou pohrdaných Páně, zatím co Lot si hověl v bohatství; ten jeho synovec tam v údolí. Ale žil v hříchu. Hle, co je většinou plodem bohatství — hřích.

1. Mojžíšova 18:6, 7

136 A tak je přivedl, a mezitím nalil trochu vody a umyl jim jejich nohy. Běžel a vzal ze stáda tučné tele, a zabil je, nechal je svému

služebníkoví, aby je připravil. Řekl: „Sáro, zadělej těsto.“ Jistě víte, co to znamená zadělat těsto. Víte, maminka měla kdysi takovou starou vařečku, kterou měla v soudku s moukou. Už jste viděli takovou nádobku se sítkem. Tam byla ta vařečka a vy jste tu mouku prohrabávali, víte; a ona tím takto propadávala. Viděl jsem matku, jak to častokrát dělala s tou vařečkou, měla takovou kulatou věc, na které bylo připevněno sítko. Nasypala do něho mouku a takto prosévala a uhlazovala tam a zpátky, takto. Pak vzala tu vařečku a takto s ní prohrabávala, dokud to nepropadlo dolů. To bylo tehdy, když jsme museli chodit mlít mouku do starého vodního mlýna; a ty pevné slupky zrna jsou těžké, víte, a ony dělají ten opravdový obilný chléb. To dalo tomu obilnému chlebu specifický ráz. Mohli byste na tom celý den řezat dříví.

1. Mojžíšova 18:6-8

137 Tak tedy, on řekl: „Rychle zadělej trochu mouky a připravíš placky. Tady na tomto ohništi; a pospíchej.“ A rychle podojili krávu a přinesli trochu mléka. Ztloukli ho a udělali trochu másla. A pak šli a zabili tučné tele a přinesli trochu masa a upekli ho. Vzali podmáslí, obilný chléb a trošku másla a pomazali ty placky, (ó, to byla opravdu pochoutka). A oni to všechno na to namazali. A on to přinesl a položil to před tyto tři muže.

1. Mojžíšova 18:16, 17

138 A zatím co oni jedli, On se neustále díval směrem k Sodomě. A za chvíli vstali a chystali se k odchodu. A On řekl... Abraham řekl: „Přece to přede mnou nezatajíš.“

1. Mojžíšova 18:8, 20, 21

139 „Nemohu před tebou zatajit to, co mám v úmyslu udělat. Chystám se tam jít. Hřích Sodomy se dostal až k mým uším.“ Kdo byl tento muž? Jeho oděv byl zaprášený; seděl tam a jedl telecí maso, pil kravské mléko, jedl obilný chléb s máslem, kdo je tento příchozí? Jeho oděv byl zaprášený. Seděli tam tři. Jejich oděv byl zaprášený. Ó, ano — „Jsme z daleké země.“ (Ano, jistě, zdaleka!) A tak On řekl... Dobrá, kým oni byli?

1. Mojžíšova 18:17, 18; Matouš 5:5, 9

140 On řekl: „Nezatajím to před Abrahamem, když je dědicem země. (Amen.) Zjevím mu svá tajemství (jinými slovy), těm, kteří jsou dědici země.“ A v tom postavení by měla být dnešní Církev. Je to tak. Vzít Boží tajemství, vědět jak správně postupovat a jednat, a co dělat, a jak chodit, a jak žít. Jsme dědici země. Je to tak. On vám to zjevuje, On před vámi nic nezatají. A proto můžeme sledovat ty věci, které se

naplňují. A ten svět říká: „Ó, to je jenom snůška fanatismu.“ Nechte je, ať si to říkají. Dědicové této země poznávají tyto věci. (Prázdňé místo na pásce.)

... budou nazváni Božími syny

Blaze mírným, neboť oni přijmou zemi za své dědictví.

141 On jim oznamuje svá tajemství, On je zjevuje, On jim ukazuje, co mají dělat a jak mají žít a jak mají opustit věci tohoto světa a chodit zbožně a žít zbožně v přítomném světě a chodit s Ním. A ať si svět říká své.

1. Mojžíšova 18: 17, 18, 20, 21

142 A tak On řekl: „Nezatajím to před Abrahámem, když je dědicem země.“ A tak řekl: „Jdu tam, abych zničil Sodomu. Sestoupím tam...“

„A co chceš udělat, Mistře? Odkud jsi přišel? Co to má všechno znamenat?“

1. Mojžíšova 18:10, 14

143 Pojď a přesvědčíš se, řekl mu: „A další věc Abrahame, ty jsi čekal už dvacet pět let na své zaslíbení, které jsem ti dal. Ty jsi už pro to dítě všechno připravil, sponky a všechno ostatní, bylo to již před dvaceti pěti lety a ty jsi na Mě stále čekal. A Já se tě chystám navštívit podle času života; podle času života, za měsíc budu znovu s tebou.“

1. Mojžíšova 18:12

144 A Sára, která byla tam vzadu ve stanu... Ten muž byl obrácený zády ke stanu, hovořil s Abrahamem. A Sára přišla... (Bratr Branham znázorňuje, jak se smála.)

1. Mojžíšova 18:13, 15

145 On řekl: „Proč se Sára smála?“ Co to bylo? To byla docela telepatie, že ano? „Proč se Sára smála?“

Sára odpověděla: „Ne, já jsem se vůbec nesmála.“

1. Mojžíšova 18:15

146 On řekl: „Ano, ty ses smála.“ A ona byla celá vylekaná. Zachvěla se. Kdo byl ten, který věděl, co udělala tam vzadu ve stanu. To je ten stejný Bůh, který je dnes s námi, ten stejný. On o tom všem ví. Rozumíte? On to jednoduše zjevuje tak, jak to potřebujete, rozumíte.

1. Mojžíšova 18:10, 13, 14

147 „Proč ses kvůli tomu smála?“ Vidíte? Navíc byl obrácen zády. Bible říká, že On byl obrácen zády ke stanu, ale věděl, že ona to tam vzadu ve stanu udělala, vidíte. A tak On řekl: „Já tě navštívím.“

148 Kdo je tento pocestný? Víte, co se stalo? On kousek poodešel a zmizel. A Bible říká, že On byl všemohoucím Bohem, Jahvem, tím velikým pramenem, teofanií, tím Logosem.

149 Jistý kazatel mi před časem řekl: „Bratře Branhame, snad to nemyslíš vážně, že to byl Bůh, že ne?“

150 Řekl jsem: „Bible říká, že to byl samotný Bůh, Elohim“ a byl všemohoucím Bohem, tím El Šadajem (jistě), tím Dárcem síly, tím Utěшитelem. Amen. Ó, já se cítím tak nábožně podnícen. Zamyslete se nad tím.

151 On je tu přítomen teď. A já bych vám chtěl ukázat, kdo je Tím zde přítomným a pak uvidíte, kdo je Syn; to byl Ježíš, ještě předtím než vlastnil lidské jméno Ježíš.

Jan 6:31

152 Onoho dne se postavil tam u pramene... a oni všichni pili, víte, a „To byla ta voda na poušti,“ a tak dále. (On řekl...) „Oni jedli manu...“ Někdo řekl: „Naši otcové jedli manu na poušti čtyřicet let.“

Jan 6:41, 49-51

153 A On řekl: „A všichni umřeli.“ Řekl: „Já jsem Chléb života přicházející z nebe od Boha. Kdo by jedl tento Chléb, neumře na věky.“

1. Korintským 10:4

154 On řekl: „Dobrá, naši otcové pili z Duchu. Pili z duchovní Skály, která byla na poušti a provázela je.“

155 On řekl: „Já jsem ta Skála.“ Sláva. Evangelium sv. Jana 6. kapitola...

Jakže, oni říkali, „Co?“

„Ano, je to tak.“

Jan 8:57

156 Jakže: On řekl, „Ještě ti není padesát let.“ (Samozřejmě, jeho práce zapříčinila, že vypadal trošku starší, ale bylo mu jenom třicet.) Oni řekli: „Ještě ti není padesát let a říkáš, že jsi viděl Abrahama, který zemřel před osmi nebo devíti sty lety. Víme, že jsi ďábel.“

Jan 8:58

157 On řekl: „Předtím než byl Abraham, JÁ JSEM.“ Tady Ho máme. Kdo byl tím JÁ JSEM? To je to neměnné jméno po všechny generace. To byl ten ohnivý sloup v hořícím keři. „JÁ JSEM, KTERÝ JSEM.“ Tady On byl tou teofanií a ona byla nazvána Synem Božím, tím JÁ JSEM, samotným Jahvem.

Jan 14:8

158 Tomáš řekl: „Pane, ukaž nám Otce a to nám stačí.“

Jan 10:30; Jan 14:9, 10

159 Řekl: „Tak dlouho jsem byl s vámi a nepoznali jste mě?“ Řekl: „Když Mě vidíš, vidíš mého Otce.“ Proč říkáš: „Ukaž nám Otce? Já a Otec jsme Jedno. Můj Otec přebývá ve Mně. Já jsem tím Stánkem, který se nazývá Syn. Otec přebývá ve mně. To ne já dělám tyto skutky, to je Otec, který přebývá ve mně. On koná tyto skutky, ne já.“

1. Mojžíšova 33:23

160 Nuže, když On stál tam vzadu... Mojžíš Ho viděl zezadu a řekl: „Vypadal zezadu jako muž,“ byl to ten Logos vycházející od Boha.

161 Co se stalo dál? To byl Bůh a On přešel z toho Logosu do těla proto... co se s tím stalo? Pět minut před tím byl Logosem. Ale co udělal? On jednoduše sáhnul...

162 Nuže, naše těla se skládají z šestnácti různých prvků z tohoto světa. Dobře to víme. Ona se skládají z draslíku, z trošky vápníku, z nafty a kosmického světla a atomů a tak dále a všechno to je vzájemně propojeno a tvoří toto tělo. Ono pochází z prachu země. A vy jíte pokrm, a když jíte pokrm, to se obrací... pocházející z prachu... to pochází z prachu a vrací se tam. Vaše tělo — pokud se jedná o vaše tělo, ono se neliší od těla koně nebo krávy nebo čehokoliv jiného. Je to pouze tělo.

163 A, hoši, vy uctíváte tělo. Ale tento duch má uvnitř duši, bratře. Tak je to. A tvoje tělo je pouze prachem země tak, jak to zvířecí. Tvoje tělo se neliší od těla zvířete. A jestliže máš touhu po těle a těch věcech, které vidíš, máš žádost vůči ženám, máš touhu po jiných různých věcech, to je stále zvířecí. Je to tak. To je pravda. To byste neměli dělat. Duch Boží vás uvede a umístí na vyšší rovinu než je tato. To je naprostá pravda.

164 A nyní zde... Tato velká teofanie stojící zde... Ten veliký Bůh Jahve, víte, co On řekl? On jen sáhl rukou a vzal hrst atomů, vzal trochu světla a vlil to do toho a šel — „Fíííí!“ A bylo tu tělo! A vstoupil do něho a tím to haslo.

165 Řekl: „Pojď sem, Gabrieli (to je veliký archanděl).“ On přistoupil (bratr Branham znovu fouknul.) „Vejdí do toho.“

166 Pojď sem, Michaeli, (anděl po jeho pravici) „Fíííí.“ Pro Židy; vejdi do toho.

Židům 7:1

167 A tak Bůh a dva andělé vstupují do lidských těl a pijí kravské mléko, jí máslo, trochu celozrnného chleba, telecí maso — dva andělé a Bůh! Tak to říká Bible. To je ten Melchisedech, který se setkal s Abrahamem vracejícím se z porážky králů. To je Syn Boží.

Židům 7:3

168 Nahlédněte k Židům, 7. kapitoly, kde je řečeno: „Ale připodobněn je Božímu Synu.“ Zde tedy je. On učinil všechny věci skrze Něj. A On do toho vstoupil a proměnil ten prach znovu na prach a vrátil se zpět do slávy.

169 A ti andělé, jakmile vysvobodili Lota a paní Lotovou, (a ona se ohlížela dozadu. On řekl... řekl jim, aby to už nedělali.) ... A pak vstoupili zpět do Boží přítomnosti.

170 Nuže, jak veliká naděje leží v této veliké víře, ve které dnes večer sloužíme. Živoucí Bůh, Jahve, ohnivý sloup je s námi! Ukazuje sám Sebe v moci, ve skutku a velebnosti... a dovolil jim udělat svoji fotografii — Ten samý Jahve! Syn Boží, který, vyšel od Boha a vrátil se k Bohu a přebývá ve své církvi na věky věků! Zde Ho máte!

Jan 5:24; Jan 6:37, 54

171 On má naše jména ve Svě knize a zapřisáhl se přísahou sám skrze Sebe, protože se nenašel nikdo větší, na koho by mohl přísahat, že nás vzbudí v ten poslední den. „Kdo jí Mé tělo a pije Mou krev, má život věčný. A Já jej vzbudím v ten poslední den. Kdo přichází ke Mně, toho nevyvrhnu ven. A kdo slyší Má slova a věří tomu, který Mě poslal, má život věčný a nepřejde na soud, ale přešel ze smrti do života.“

172 Ten stejný, který mohl jednoduše sáhnout a vzít hrst vápníku a draslíku a „Fíííí!“ (Bratr Branham to znázorňuje fouknutím) a jsme tu zpět. A moje jméno se nachází v jeho Knize. Ó! Proč bych se měl starat, že moje ramena se krčí nebo že stárnu. Není důvod proč se starat! Opravdu ne!

173 Bratře Mike, jednoho dne... Bůh požehnej tvému srdci, bratře, když zazní ta veliká trouba a vystoupí tam Josef (Haleluja.) On řekne: „Děti! ,Fíííí! ‘“ Tam budeme proměněni na jeho podobenství, tam budeme navždy mladí; a stáří pomine. Nemoc a problémy a žal zaniknou. Sláva živoucímu Bohu.

Židům 1:1, 2

174 To je ten, skrze kterého On promlouvá dnes, skrze svého Syna! „Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil kdysi Bůh k Otcům skrze proroky, ale v těch posledních dnech k nám promluvil skrze svého Syna Krista

Ježíše.“ On promlouval ke každému lidskému srdci, které povolal. Jestli jsi někdy slyšel jeho hlas nebo jsi slyšel, jak klepe na tvé srdce, prosím, abys Ho nezavrhl.

Modleme se.

Matouš 24:35; Marek 13:31; Lukáš 21:33

175 Nebeský Otče, my jsme dnes večer tak šťastní, když si uvědomujeme otevření této epištoly k Židům, jak se Pavel zpětně odvolává na tato Evangelia. On nedává na nějaké klepy nebo na nějaké prožití. On si přál, abychom poznali pravdu. On se tedy vrátil zpět k Evangelii a zpět ke Starému zákonu a k Evangeliu, které jim bylo zvěstováno. A skrze Starý zákon uviděl všechny tyto stíny a předobrazy. A proto jsme my dnes večer obdrželi tuto velikou knihu k Židům. My ji vidíme, Pane a my ji milujeme. A napříč věky byla pálena, byla vyhazována, a chtěli s ní skoncovat, ale ona to všechno přežila. Protože Ty jsi řekl: „Nebe a země pominou, ale slova Má nepomnou.“

176 A pak by mohl nějaký skeptik namítat: „Nu co, ty jsi řekl, že to napsal Pavel.“ To nebyl Pavel, ale to byl Bůh, který byl v Pavlovi. Ta tvůrčí Bytost nacházející se v nitru Pavla.

Žalm 16:10; Jan 2:19

177 Tak jak to bylo v Davidovi, když řekl: „Nedovolím, aby můj svatý uviděl porušení, stejně tak neponechám jeho duši v pekle.“ A Syn Boží vzal tato Slova z proroků a vstoupil rovnou do útrob pekla a řekl: „Zbořte tento chrám a já Ho za tři dny znovu postavím.“ A On to opravdu udělal, protože Boží Slovo nemůže selhat ani v jediné čarce; Ono nemůže selhat. Ó, jak děkujeme za to Bohu, za to veliké Urim a Thumim a za to vědomí, že naše prožití dnes večer, Pane, se rozzařuje rovnou na stránkách této Bible. Jsme znovuzrození, máme Ducha Svatého.

178 Drahý Bože, jestli se tu tohoto večera nachází nějaký muž nebo žena, chlapec nebo dívka, kteří ještě nikdy neokusili tuto věc... jak by mohli povstat, kdyby tam nebyl život? Ó, oni říkají: „Já mám život.“

1. Timoteovi 5:6; Zjevení 3:17

179 Ale Bible říká: „Ta, která žije v rozkoších, je mrtvá zaživa.“ Vy říkáte, že máte život, ale jste mrtví. Říkáš, „praví Bible,“ že máš život, ale jsi mrtvý. Říkáš, „že jsi bohatý a nic nepotřebuješ, ale nevíš, že jsi mizerný, chudý a nahý, a slepý, a nevíš o tom.“ To je stav této církve dnes večer, Pane. Ó, jak jim schází tyto veliké hodnotné věci.

Matouš 14:17-19, 21; Marek 6:38, 41, 44; Lukáš 9:13, 14, 16; Jan 6:9-11; Římanům 8:16

¹⁸⁰ Poznat, že ten veliký Jahve Bůh, který může působit pouze skrze... On řekl: „Přineste mi několik ryb.“ ... On musel vzít ty ryby, aby z nich něco udělal, a tím ukázal, že zmrtvýchvstání bude něčím, co bude učiněno z něčeho. On nejenom, že udělal tyto ryby, ale On udělal pečené ryby; a také pečený chléb. A nakrmil pět tisíc lidí těmito pěti bochníky a dvěma rybami. Ó, Pane, to bylo v jeho ruce, a On byl Stvořitelem. Ale musel něco držet ve svých rukou. Bože, nechť bychom se dnes večer svěřili do Tvých rukou a řekli: „Ó, Bože, vezmi mě takového, jaký jsem. A když se přiblíží konec mého života, dovol mi odejít s tou nadějí v mém nitru, s uvědoměním, že jsem byl znovuzrozen a že tvůj Duch vydal svědectví spolu se mnou a dosvědčil mému duchu, že jsem Tvým synem nebo Tvou dcerou.“ A v ten poslední den Ty nás vzbudíš. Dej to, Otče.

¹⁸¹ A zatím co máme skloněné naše hlavy, není tady někdo, kdo by chtěl pozvednout svoji ruku a říct: „Vzpomeň mě, bratře Branhame, v modlitbě. Chci, aby mě Bůh vzal na vědomí, dříve než odejdu z této země, aby o mně věděl natolik, že by mě mohl zavolat mým jménem. A já odpovím.“ Pán ti požehnej, synu. Bůh ti požehnej, tobě a tobě, paní. Ještě někdo? Zvedni svoji ruku. Řekni: „Modli se za mě, bratře Branhame.“ A právě to se chystám udělat. Bůh ti žehnej, mladá paní. To je správné.

Nuže, zatím co jsou vaše hlavy skloněny, a v modlitbě, já zazpívám jeden verš této písně.

*Nebudte žádostiví světských marností,
které tak rychle hynou,
stavějte své naděje na věcech věčných,
které nikdy nepominou.
Chopte se Boží neměnné ruky!
Chopte se Boží neměnné ruky!
Stavějte své naděje na věcech věčných,
chopte se nechvějící se Boží ruky!*

Matouš 19:14; Marek 10:14; Lukáš 18:16

¹⁸² Zatím co ještě zaznívá melodie a vaše hlavy jsou skloněny, nechcete zvednout svoji ruku a říct: „Ano, Pane, tady je má ruka?“ Způsobí to něco? To ukazuje, že tvůj duch ve tvém nitru učinil rozhodnutí. „Já chci tvoji ruku, Pane.“ Bůh ti požehnej, děvčátko. „Zvedám svoji ruku.“ Ó, Bůh ti požehnej, mladá dívka tam vzadu. To je

hezké, miláčku. Bůh o tom ví a On se raduje, že to děláš. „Dovolte dětem přicházet ke Mně.“

183 „Já toužím, aby Bůh uchopil mou ruku. A onoho dne chci být ve tvé ruce; a když mě zavoláš, přijdu.“ Ano, tak, jak přišel Lazar, Bůh ti žehnej, sestro.

*Když skončí naše pout;
a byl jsi věrný Bohu,
šťastný a jasný domov ve slávě
spatří tvá okouzlená duše!*

Co tedy teď uděláte?

*Chopte se Boží neměnné ruky!
Chopte se Boží neměnné ruky!
Stavějte své naděje na věcech věčných,
chopte se Boží neměnné ruky!*

Jan 6:39

184 Nebeský Otče, několik rukou se pozvedlo v tom malém večerním shromáždění těch, kteří se touží uchopit dnes večer Tvé neochvějné věčné ruky. S vědomím, že to, co bylo svěřeno Tobě... Ty jsi řekl: „Všechny, které mi dal Otec, přijdou ke mně a nikdo z nich nebude ztracen. A já je vzbudím v ten poslední den.“ Oni nikdy nezahynou, nikdy nepřijdou na soud, ale mají věčný život. A je pouze jeden věčný život a ten pochází jedině od Boha. A je to Bůh. A my se stáváme částí Boha do té míry, že jsme syny a dcerami Božími. A když máme Ducha Božího v nás, pak uvažujeme jako Bůh. Uvažujeme o spravedlnosti a svatosti a usilujeme žít tak, abychom se Mu líbili.

185 Dej, Pane, takový druh života, aby vešel do každé osoby, která zvedla svoji ruku. A ti, kteří by měli také zvednout své ruce a neudělali to, prosím, abys zůstal i s nimi. Dej to, Otče. A když naše cesta skončí a život skončí, necht' bychom onoho dne vešli v pokoji s Ním tam, kde už nebude stáří ani nemoc ani trápení. A do té doby nás uchovej v radosti a štěstí, a ve velebení Tebe, neboť prosíme v Jeho jménu. Amen.

186 A teď všichni věřící... Nuže, zvedněte svoje ruce a zpívejte tento nápěv.

*Chopte se Boží neměnné ruky!
Chopte se Boží neměnné ruky!
Stavějte své naděje na věcech věčných,
chopte se Boží neměnné ruky!
A teď si to budeme pobroukávat.*

(Bratr Branham si brouká.)

¹⁸⁷ Zatím co to děláte, ať váš soused... řekněte: „Bůh ti žehnej, sousede.“ Podej si ruku s každým sedícím vedle tebe. „Bůh ti žehnej.“ Po obou stranách. Po obou stranách si podejte ruce. „Bůh ti žehnej, sousede. Bůh buď s tebou.“ Stavěj své naděje na věcech věčných. (Docí, já vím, že to tam je, bratře. Víím, že jsi tam byl, bratře Neville, již dávno.)

Když se tato pouť skončí,

(Jednoho dne se to stane.)

a pokud jsme byli věrní Bohu,

(Uvidíme se tam, bratře Seward.)

*Šťastný a jasný zítřek ve slávě
spatří tvá okouzlená duše!
Chopte se Boží neměnné ruky!*

(Rád takto uctívám po skončení poselství.)

*Chopte se Boží neměnné ruky!
Stavějte své naděje na věcech věčných,
Chopte se Boží neměnné ruky!
Čas běží rychle kupředu,
nic není na této zemi neochvějné,
stavějte své naděje na věcech věčných, drž se...
Chopme se toho pohledu na Něj, na toho
neviditelného uprostřed nás právě teď.
A uctívejme Ho, zatím co budeme pokračovat ve
zpěvu.
Chopte se Boží neměnné ruky!*

*Chopte se Boží neměnné ruky!
Stavějte své naděje na věcech věčných,
chopte se Boží neměnné ruky!
Mír! Mír! Nádherný mír*

(Jen Ho teď uctívejme.)

Sestupující...

(Toto poselství je u konce, uctívejme.)

*Ať sestoupí na našeho
ducha na věky v nezměrných vlnách lásky.*

(Můžeme se do Něj ponořit.)

Ó, mír! Mír! Nádherný mír, sestupující...

(Ten veliký Zdroj je otevřen.)

*... z hůry.
Sestup na mého ducha navěky, prosím,
v té nezměrné vlně lásky.*

(Copak to něco s vámi nedělá?)

*... Mír! Nádherný mír.
Sestupující od Otce z hůry.
Zasáhni mého ducha na věky, prosím,
tou nezměrnou vlnou lásky.*

(Copak v tom není něco bohatého a sladkého a...)

¹⁸⁸ Jsem zvědav, jestli se tu nenachází nějaká nemocná osoba, která by si přála být pomazána, a abychom se za ni pomodlili? Pokud ano, můžeš přijít sem... Ta paní na tom vozíku zde? Ať tam zůstane. Já tam přijdu a pomodlím se za ni. Nemusí z toho vozíku vstávat. A ještě někdo? Ó, copak nemilujete tuto část bohoslužby? Kolik z vás pocituje - kdo si z vás uvědomuje, že přítomnost Boží je tu? To je právě to, o čem hovořím. To stejné... Pocitujete to stejně... kolik z vás pocituje nutkání

vykřiknout. Nuže, jen se podívejte... Prostě pocítujete, jako by něco ve vašem nitru chtělo zakřičet... Vidíte?

*Mír! Mír! Nádherný mír,
sestupující dolů od Otce shůry;
zasáhni mého ducha na věky, prosím,
v té nezměrné vlně lásky.
... na mě...*

Zatímco uctíváme, přistoupíme k pomazání nemocných a pomodlíme se za ně. Nechcete přijít sem, paní?

Jaký to má význam? Modlitba víry uzdraví nemocné. Ať si teď všichni pobroukávají tuto píseň...?... uzdravení nemocných...?... pomazání olejem. Děkuji.

